Περινθία. Μενάνδρου.

474

60. ἔγχελυς. ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθυδίων. . . . Ἀθήναιος
. . . . . Ζ΄. 301

Μένανδρος Περινθίᾳ (IV 188 M).
τὸ παιδίον. . εἰσῆλθεν ἔγχελυς φέρον.
ἐνίκησε δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ (II 220 K).
βεμβράδ', ἀφύην, ἔγχελυν. »

111. τοσαῦτα φησὶν ὁ Πλείσταρχος . . . ἤλπισε μ- Ἀθην. ΙΑ΄.
άλιν αὐτῆς ἀποδόσας τῆς Μύσας η 504
πρῶτος ὑπὸ φιλοποσίας . . . ἔδωκε τὸ
παιδὶ περισσότερον [ἐν κύλικι] κεράσας, τὸ κύλικι
πίνειν τότ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου
ἐκ Περινθίας. (fr. 397 K.).
οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνουσιν κύκλῳ. »

« les derniers fragments (ἔννοια τῶν εὑρεθέντα ἐν παπύροις Revue
ἐν Αἰγύπτῳ) (24 vers) signalés par Grenfell et Hunt (Ox. pap. des ét. grec-
n° 855 vol. VI p. 150) étudiés après eux par Fr. Leo (Hermes 1909 ques 1911
p. 143 sq.) et attribués par A Körte (id. ibid. p. 309-313) σ. 7.
à la Périnthienne. »

Περινθία. Μενάνδρου.

475

66. ἔγχελυς. τοῦ θαλαττίου ἰχθυδίου. . . . Ἀθήναιος
. . . . . Ζ΄. 301

Μένανδρος Περινθίᾳ (IV 188 M).

τὸ παιδίον . . εἰσῆλθεν ἔγχελυν φέρον.

ἐνίκας δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ (II 22) K.)

θεμβρᾶς, ἀφύην, ἔγχελυν. »

111. Τοσαῦτα φησὶν ὁ Πλούταρχος . . . . ἤδη δέ τι- Ἀθην. ΙΑ΄.
νῶν ἀρξαμένων (?) 504
ὀρέγοντες ποτὸν μεγάλοις (?) . . . . : ἐδίωκε τὸ
παιδὶ περισοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κυλίσκας, τὸ κύκλῳ
πίνειν τοῦθ' εἶναι λέγων, παραθέμενος Μενάνδρου
ἐκ Περινθίας. (fr. 397 K.).

οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνειν (?) κύκλῳ. »

« les derniers fragments (ἐκ τῆς [illegible] ἐν Ἡσιόδῳ) (24 vers) signalés par Grenfell et Hunt (Ox. pap. nº 855 vol. VI p. 150) étudiés après eux par Fr Leo (Hermes 1909 p. 143 sq.) et attribués par A Körte (id. ibid. p. 309-313) à la Périnthienne. »

Revue des ét. grecques 1910 p. 7.

476

Περινθία Μενάνδρου (;)

… Τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος, ὑπὸ πάντων ἀποδο-
χῆς ἀξιωθείς, ᾔτησε φιάλην, ἀφ᾽ ἧς σπείσας ταῖς Μού- σαρίξας
σαις, καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνῃ μητρί, προὔπινε πᾶ- (X)
σι φιλοτησίαν, εἰπών· „Φιάλαι ὡς εἴθισαν (X)
νείας ἀπὸ χθὲς ἔχω, ἔνδον … κα-
χλάζουσαν δρόσον διερῆσθαι“ καὶ … νε
…α … προσίνων, ἀλλὰ … φι-
λάθεις, ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν ἐν κύκλῳ κε-
λεύσας. Τὸ κύκλῳ πίνειν εἶπεν, ὅθ᾽ ἦν λέγειν,
παραθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας·

— οὐδὲ μίαν ἡ γραῦς ἔτι
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

« πᾶς παλαιὸς χορός » ἀπόσπασμα Περινθίας Μενάνδρου

Comptes Rendus bibliographia ἐν R. des Ét. Gr. 1912 σ. 96